reportatge fotogràfic

Ballar per ballar

Text > **Jordi Dausà Mascort**
Fotos > **Maria Àngels Dalmau**

Maria Elena Pascual es passeja per la sala corregint errors minúsculs. Un peu massa cap a la dreta, un angle poc obert, una flexió de genolls descurada. L'espectador desentrenat no aprecia aquests detalls, però al final marquen la diferència. En la dansa, la subtilesa ho és tot. La professora parla contínuament, una mica per a les seves alumnes i una mica per a ella mateixa, com si tot formés part d'un ritual, i de fet és així. Fa servir una terminologia francesa que subratlla l'elegància dels moviments, i el parquet del terra i la música clàssica fan la resta.

Les noies segueixen les instruccions, concentrades i serenes. Cadascuna installada en el seu propi món. Abans de la sessió m'han explicat que el ballet els permet desconnectar, viure una estona de present pur. Els gestos que fan són gràcils i tenen una gran càrrega estètica. En alguns moments s'intueixen molestos, i fins i tot dolorosos. La professora els ho recorda sovint: quan costa és quan surt millor.

Observant com es mouen les ballarines (els nois, en general, encara són reticents a practicar dansa clàssica) s'endevina la constància que demana el ballet. El refinament dels gestos vol esforç i disciplina. I hores, moltes hores: per dominar el cos s'entrenen tres o quatre cops per setmana. La majoria van començar de petites. «Però això no vol dir res, jo vaig començar quan tenia quinze anys», diu la instructora. Les noies semblen còmodes amb el nivell d'exigència, les han entrenat per tenir una voluntat de ferro. I a diferència

del que passa amb altres activitats físiques o artístiques, la majoria s'enamoren del ballet i ja no volen deixar-lo. Elles mateixes esdevenen perfeccionistes i busquen la puresa del gest.

Les estudiants de Maria Elena, que ensenya ballet clàssic a Can Calderó, una orgullosa masia senyorial de Riudellots, no participen en competicions de manera sistemàtica. Sí que fan demostracions. «Nosaltres ballem per ballar, per gaudir del moviment i de l'harmonia, en primer lloc, i després per crear emocions en les persones que ens miren, perquè l'art no es pot amagar, sempre s'ha de treure cap enfora», explica la professora.

Maria Elena no sap per a què els serviran tantes hores de pràctica a les seves alumnes, però està segura que seran cabdals a la seva vida. El ballet les farà més fortes, més segures de si mateixes i més sensibles a la bellesa. La dansa és un art humanista, d'una noblesa que enlluerna. Nascuda a la cort del Rei Sol, aquesta disciplina emana una elegància sòbria que en aquell temps devia contrastar amb les sales fastuoses de Versalles. L'estil de la Royal Academy of Dance, que és el que practiquen a Can Calderó, és el guardià de la bellesa clàssica, encara que avui el combinen amb altres tècniques, i fins i tot amb altres estils. La flexibilitat és una de les qualitats imprescindibles per ser una bona ballarina, i circumscriure's a una sola escola seria quasi paradoxal. El ballet ens ensenya que la bellesa rau en el fet de fluir, d'adaptar-se. El mateix que ens ensenya la naturalesa.